

בשורת איזב לכלבי תל-אביב: הספריות שלהם עסוקות במילחמות הכלבים, והמישטרה נקראה להתערב

איזה דפמן

היא פשוט בחורה מיסכנה!

היא חתמה לי שהיא משאירה את הר טלפון על שמי, ותמורת זה נתתי לה כסף. חצי שעה אחרי שהיא קיבלה את הכסף, היא הודיעה לדואר, וניתקו לי את הטלפון. היא גם הוציאה דברים מהחנות. הלכתי למיטרה והגשתי תלונה בגדה.

הזמינו אותה לחקירה, או היא טענה שהיא בחורש השלישי להריון, והיא לא יכולה לצאת בגשם. אחריכך, כשנפסק ה

או משהו כזה. פנסיון כזה היה עולה 17 לירות ליום. סיפורים לא חסרים. נזכרה נרדה. פעם מצאנו בבוקר כלב קשור ליד הדלת. מצאנו שם פתק שבו כתוב: "קורי אים לי כושי. תספרו אותי יפה. אני אחזור לבד הביתה." זה היה פודל שחור, שייך לבחור צעיר בשם צבי שווייצר.

כלבי החברה

הגבוהה

הקליינט המרוצה שלנו היה פודל 45 לירות, לפי הגודל. "דוגמנית אחת, שיש לה פודל לבן, צו בעת לו את הצפורניים בלק צהוב, או לפי הבגדים שלה. הכלב הכי יפה שייך לאלמה בן-ספורת, פודל ננסי-אפור. "ליוסף קרמרמן יש קולי יפהפה, ולדוד קרמרמן יש 2 אפגנים. "לאבי אברמוביץ, הדייל של אל-על, יש פקיניו לבן, החייד מסוגו בארץ. "יש כלב בשם לוציק, ששייך לתימני. הכלב הזה נותן את היד שלו בכבודות, ואחריכך מנשק את היד של האדם שאוחז בה. "אשת אחת מביאה את הכלב שלה להס תפר בבוקר, כשהיא נוסעת לעבודה. היא מביאה איתה ביצה קשה וסולקע, ומשאירה לו כדור לשחק, שלא יהיה לו משעמם. "עוד פודל, השייך לאשה, הולך עם צמיד מזהב טהור על הצוואר. "מתחיל להיות כדאי להיות כלב בארץ. אבל גם לחוויות משותפות יש כנראה גבול. "ככה עבדנו יחד" מספרת נרדה, "ואחרי כך הסתכסכו. הייתי עצבנית מאד, והר גשתי שהעצבים שלי עוברים לכלבים. שום ספר-כלבים אינו מסוגל להתמיד בעבודה הזאת בלי מנוחה מפעם לפעם. אבל אילה טענה שהיא סיררה לי חברים שלה, כדי שלא אהיה עצבנית בעבודה. "נסעתי לשלושה חודשים לאירופה, לי חבר שלי, וכשחזרתי ידעתי שאנחנו צריכים לפרק את השותפות ולהיפרד, ושכל אחת מאיתנו תתחיל מחדש. הסכמנו על זה ועמדנו לפרק הכל."

נרדה פויארברג

העצבים שלי עוברים לכלבים!

בתל-אביב, כשאחזור ארצה. אחרי שחזרתי, הכרתי את אילה, והחלטנו להקים את העסק בשותפות. לימדתי אותה כל מה שידעתי. "טיפול בכלבים זו עבודה מעניינת ומאת-חוויות. היינו לוקחות 30-40 לירות

ה"דוגסטופ" שבקצה רחוב דיזנגוף פויארברג ואילה לסמן, מתוך הכרה כי לא ייתכן עיר מודרנית גדולה כמו תל-אביב, המכבדת את עצמה ובעלת תודעה כלבית מתפתחת. ללא מוסד מבוסס מסוג זה.

אשה לאשה - כלבתא

גשם, היא טענה במיטרה שחתמה על הי ויתור על הטלפון תחת לחץ.

הגירסה

שכנגד

איזה דפמן חורה מחולל לפני יומיים. גם היא נסעה להירגע, כדי שתכלבים לא יקבלו עצבים. "רבנו ונפרדנו, כמו שקורה אצל הרבה שותפים" מסבירה אילה. "היא בסך-הכל אילצה אותי לעזוב, אחרי שבמשך שלוש שנים נתתי ממש מדמי לחנות הזאת. חוץ מזה עשיתי לה טובה ומכרתי בשבילה כלב, אבל את הכסף מזה עוד לא נתתי לה, כי היא חייבת לי כספים. "נכון שהוצאתי דברים מהחנות, אבל אלה היו דברים שלי, ומכרתי אותם. היא הגישה נגדי תביעה פלילית. אני חושבת שהיא בחורה מיסכנה, שזקוקה לטיפול." מי שעובר היום ליד הדוגסטופ אינו יכול עוד להציץ פנימה, ולסקור את ה"אריזות" שהיו קשורים שם תמיד ללולאות הקבורות בקירות, וממתנים בסבלנות לתורם לקוסמטיקה התקופתית. מאחורי חלון-הראווה המאובק והמוזהם הלוי שלט קטן המסביר: "סגור רגל שיפוצים."

אשתו של העיתונאי שייקה בן-ספורת. זהו פודל ננסי-אפור. "ליוסף קרמרמן יש קולי יפהפה, ולדוד קרמרמן יש 2 אפגנים. "לאבי אברמוביץ, הדייל של אל-על, יש פקיניו לבן, החייד מסוגו בארץ. "יש כלב בשם לוציק, ששייך לתימני. הכלב הזה נותן את היד שלו בכבודות, ואחריכך מנשק את היד של האדם שאוחז בה. "אשת אחת מביאה את הכלב שלה להס תפר בבוקר, כשהיא נוסעת לעבודה. היא מביאה איתה ביצה קשה וסולקע, ומשאירה לו כדור לשחק, שלא יהיה לו משעמם. "עוד פודל, השייך לאשה, הולך עם צמיד מזהב טהור על הצוואר. "מתחיל להיות כדאי להיות כלב בארץ. אבל גם לחוויות משותפות יש כנראה גבול. "ככה עבדנו יחד" מספרת נרדה, "ואחרי כך הסתכסכו. הייתי עצבנית מאד, והר גשתי שהעצבים שלי עוברים לכלבים. שום ספר-כלבים אינו מסוגל להתמיד בעבודה הזאת בלי מנוחה מפעם לפעם. אבל אילה טענה שהיא סיררה לי חברים שלה, כדי שלא אהיה עצבנית בעבודה. "נסעתי לשלושה חודשים לאירופה, לי חבר שלי, וכשחזרתי ידעתי שאנחנו צריכים לפרק את השותפות ולהיפרד, ושכל אחת מאיתנו תתחיל מחדש. הסכמנו על זה ועמדנו לפרק הכל."

טיפול. טיפול כזה כולל רחיצה, סירוק, תיספורת וניקוי שיניים, אוזניים וציפורניים. כל טיפול אורך בערך שעה עד שעתיים. הכלבים האפגניים, למשל, מתול-תלים ושעירים מאד. כלב כזה, אם מזניחים אותו, זקוק אחרי זה לטיפול של 10 שעות. כלב זקוק בדרך-כלל לטיפול כזה אחת לחודשיים. "בקיי אפטר להספיק יותר, כי מגלחים אותם. בחורף, כשמספרים את הכלבים, יש יותר עבודה, ואז הם מקבלים ארוחה בחנות. "לטיפולים מביאים אלינו כלבים מכל הר גזעים, אבל תיספורת עושים בעיקר לפור דלים. יש 50 מיני תיספורות לפודלים. יש תיספורות שמיועדות רק לתערוכות, ואז צריך לגדל את השיער שנה, עד שהוא מגיע לאורך המכסימלי. אז עושים טיפ-פורת-אריה. "הנשים בדרך-כלל מגדלים פודלים. פודל עם עבודת-יוחסין טובה עולה היום עד 800 לירות. אבל גם היו שקשי-רטרירי מתחיל להיות באופנה. "יש גם תאונות-עבודה." מודה נרדה. "לפעמים מקבלים נשיכות מכלבים. מה יש, חשמלאי לא מקבל לפעמים מכת-חשמל? והיינו נותנות גם שירותים נוספים. עבדה אצלנו עולה מרומניה, רולנדה גיימס. יש לה שלושה כלבים משלה, אבל לפעמיים היא היתה לוקחת אליה לפנסיון כל-בים של קליינטים טובים, כשהם נסעו

לש שנים שתי בחורות צעירות, נרדה פויארברג ואילה לסמן, מתוך הכרה כי לא ייתכן עיר מודרנית גדולה כמו תל-אביב, המכבדת את עצמה ובעלת תודעה כלבית מתפתחת. ללא מוסד מבוסס מסוג זה.

תחנת

כלבים

נרדה בת ה-27 היא צברית, בתו של בעל בית-הירושלמי למוצרי פלסטיק.

היא זוכרת היטב כיצד נולד הרעיון ר- כיצד קרם עור וגידים. "גרתי תשע שנים באנגליה." מספרת נרדה. "היה לי שם חבר בשם אנתוני, שהעסק עם כלבים. היה לו הניסיון הרב ביותר באירופה עם כלבים. עבדתי כמנהלת-החשבונות שלו. שם למי דתי כימעט כל מה שאני יודעת היום.

"אני עצמי משוגעת לכלבים. ההורים שלי תמיד הירשו לי לאסוף כלבים, כמה שרק רציתי. אני והאחות שלי היינו מטפלות בהם ומגדלות אותם.

"ככה בא לי הרעיון להקים דוגסטופ

בנושאי הוא והיא, בבימוי של דוד שריר. אך ההפתעה שנכנסו לחיילים, תהיה לי לאספק מופעת תיאטרון הבובות של ה"חוג, שיציג את פאוסט. ולאחר, הכלל שקבעו, כי סתם הצגה זה לא מעשיק, תלווה את פאוסט הרצאה של דניאל למישט פנילאומי אביגדור אלון. המשמש בחוג כמרצה לתיאטרון-בובות.

חוג, על תוכן המחזה שיוצג. הוא "היא". הניסיון הראשון, הכלל והיוצא מן הכלל בבימויה של רינה יורי שלמי, נחל הצלחה בקרב החיילים. עתה עורכים הסטודנטים חזרות על ארגו ה"חוג של אולבי, שילוה בהרצאה של ד"ר תום לוי. תוכנית נוספת: מיבחר קיטעי דרמה

במוצבי צה"ל בקווים" מבטיחים תלמידי החוג לאמנות ותיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. החוג, בשיתוף עם קרן התרבות של עיריית תל-אביב וקצין-חינוך ראשי ב"צה"ל, התלטי להעלות את רמת הבידור לחיילים. לא שהבידור הקודם בצה"ל היה ירוד, אבל הוא היה מסוג אחר לגמרי. ההצגות תלוונה בהרצאות של מורי הר

ומאובקים יושבים על החול. שני קומנדרים קרים מאירים כמה מאולתרת מארגני תח" מושת. על הבמה, שחקנים ושחקניות. ה"תמליל שבפיהם. מתוך המחזה הכלל וה" יוצא מן הכלל לברטולד ברכט. מחזה כלל לא-שיגרתי בסני. "מהיום והלאה זה יהיה מחזה שיגרתי